

Arrest

nr. 260 964 van 22 september 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. KLAPWIJK
Berckmansstraat 83
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Dominicaanse nationaliteit te zijn, op 10 september 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 augustus 2021.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 september 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 september 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat G. KLAPWIJK en van attaché H. NUYTS, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Op 4 augustus 2021 wordt verzoeker, die verklaart van Dominicaanse nationaliteit te zijn, door de grensinspectie te Zaventem aangetroffen zonder geldige reisdocumenten. Op dezelfde dag wordt hij vastgehouden in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats en verzoekt hij om internationale bescherming. Op 31 augustus 2021 beslist de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adjunct-commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op dezelfde dag aan verzoeker per drager wordt betekend.

Deze beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart een staatsburger van de Dominicaanse Republiek te zijn, geboren op 27 maart 1995 in Santo Domingo in de Dominicaanse Republiek. In 2018 behaalde u een universitair diploma bedrijfskunde aan de 'Universidad Tecnológica de Santiago' in de Dominicaanse Republiek. Tijdens uw studies werkte u bij een supermarkt en in de medische sector. Na uw studies begon u een eigen kledingmerk 'DS Wear', hetgeen een succes werd en u toeliet verder te investeren in uw merk zodoende het kon groeien. U had evenwel geen winkel voor uw kleding. Tot op heden is het merk nog altijd uw eigendom. Voor het overige kon u rekenen op financiële steun van uw moeder, die in Spanje woont.

Nadat u een heteroseksuele ervaring in 2018 beëindigde, had u een homoseksuele ervaring dewelke u ertoe aanzette om meer op ontdekking te gaan. U vond dit leuk en kwam zo tot het besef dat u zowel op meisjes als jongens valt. U gaf er de voorkeur aan om dit echter met niemand te delen omdat u er belang aan hecht wat de wereld van u denkt. U wil uw seksualiteit ook op die manier beleven in de toekomst.

Ook in 2018, begon u in de Dominicaanse Republiek met een naamloze organisatie waarmee u deelnam aan protesten, die u genegen waren. Zo nam u deel aan een protest over de budgetten, de Covid avondklok, de marcha negra (de zwarte mars), de marcha verde (de groene mars), de AFP en ook protesten in het kader van homoseksualiteit omdat u van mening bent dat iedereen zich vrij moet voelen om te zijn wie hij is.

Op 15 en 30 juni 2021 werden twee van uw vrienden binnen uw naamloze groep vermoord teruggevonden. Zelf weet u niet waarom zij vermoord werden maar daar zij samen met u het leiderschap over uw naamloze groep overschouwden, acht u het mogelijk dat u gevaar loopt. Een concrete indicatie heeft u niet.

Tenslotte werd u om een onbekende reden een keer vastgehouden in december 2020, tot tweemaal toe in maart 2021 en een keertje in juli 2021.

Dit alles, in combinatie met een moeizame zoektocht naar werk, leidde ertoe dat uw moeder graag had dat u bij haar in Spanje kwam wonen. Op 4 juni 2021 regelde uw moeder een toelating tot gezinshereniging voor u en kon u op het Spaanse Consulaat een visum oppikken. Op 1 augustus 2021 vertrok u vanuit de luchthaven van Punta Cana richting Brussel. Van daaruit zou u per bus naar Spanje rijden.

Bij aankomst op de luchthaven van Brussel, op 2 augustus 2021, werd u de toegang tot het Belgisch grondgebied onttrokken omdat u reisde met een vervalst Schengen visum. Zelf verklaarde u echter dat het wel degelijk om een authentiek visum ging. Op 4 augustus 2021 werd er in uw naam een verzoek om internationale bescherming geregistreerd. U verklaart in dit kader niet terug naar de Dominicaanse Republiek te kunnen keren omdat u vreest voor uw leven ten gevolge van de moorden op uw vrienden en uw activiteiten bij uw naamloze groep. Daarnaast geeft u te kennen een betere economische situatie te willen bekomen door in Europa te werken.

U bent in het bezit van een paspoort van de Dominicaanse Republiek, uw rijbewijs, een identiteitskaart en uw vliegticket.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Tijdens uw persoonlijk onderhoud stelt u het mentaal moeilijk te hebben. U geeft aan depressief en nerveus te zijn (CGVS X p. 5). U geeft echter niet aan dat uw depressieve of nerveuze staat uw deelname aan de asielprocedure zou verhinderen noch haalde u dit bij de DVZ aan wanneer specifiek werd gevraagd naar elementen die het vertellen van uw verhaal of deelname aan de procedure konden bemoeilijken (vragenlijst bijzonder procedurele noden DVZ, d.d. 10/08/2021). Tijdens uw persoonlijk onderhoud kon evenmin blijken dat u omwille van deze problemen niet in staat zou zijn om de procedure te doorlopen. Evenmin heeft u hier tijdens of na het gehoor gewag van gemaakt. Hoe dan ook werd u de

mogelijk geboden om een pauze te vragen indien u het moeilijk zou hebben tijdens het onderhoud. U maakte hier evenwel geen gebruik van.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures en 57/6/4, eerste lid voor procedures aan de grens van de Vreemdelingenwet

U werd op 26 augustus 2021 opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud in het kader van een versnelde procedure. Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid met betrekking tot uw identiteit en/of uw nationaliteit door valse informatie of valse documenten te verstrekken (politieverslag Zaventem, d.d.02/08/2021; verslag valse documenten, d.d. 2/8/2021) of door informatie of relevante documenten die een negatieve invloed op de beslissing hadden kunnen hebben, achter te houden, was tot dan toe een vaststaand feit en rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek tijdens deze fase van de procedure.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend.

U vreest bij een terugkeer naar de Dominicaanse Republiek dat uw leven in gevaar is ten gevolge van de moorden op uw vrienden en uw activiteiten bij uw naamloze groep (notities persoonlijk onderhoud (CGVS p. 15, 21). Daarnaast geeft u te kennen dat u uw economische situatie wilt verbeteren door in Europa te werken (CGVS p. 5). Uw verklaringen worden echter geenszins geloofwaardig geacht.

Vooreerst dient te worden gewezen op uw verklaringen over uw intentie en motieven om een verzoek om internationale bescherming in te dienen, die allermint wijst op een gegronde vrees bij terugkeer. Zo verklaart u naar België gekomen te zijn om uw neef in Antwerpen te bezoeken en vervolgens een bus richting Spanje te nemen waar u legaal zou kunnen verblijven met uw visum gezinshereniging (CGVS p. 4, 7). Hoewel u helemaal niet het plan had om internationale bescherming aan te vragen (CGVS p. 5, 7), diende u op 4 augustus 2021 toch een verzoek in omdat uw moeder u dit had aangeraden daar het problematisch zou zijn om terug te keren daar er veel vandalisme is in de Dominicaanse Republiek (CGVS p. 8). Aangezien u volgens de vaststellingen van de Federale politie met een vals visum reisde beschikt u niet over een legaal verblijf in Spanje en doet uw verklaring dat u niet de intentie had om internationale bescherming aan te vragen in België de wenkbrauwen fronsen. Van een verzoeker om internationale bescherming kan immers verwacht worden dat hij na aankomst in een derde land zich zo snel mogelijk aanbiedt bij de bevoegde instanties voor het verkrijgen van bescherming. Het gegeven dat dit niet tot uw plannen behoorde, doet dan ook sterk afbreuk aan het geloof in de door u verklaarde vrees ten aanzien van de Dominicaanse Republiek.

Vervolgens staat uw houding jegens de autoriteiten aan wie u bescherming vraagt in contrast met wat er van verzoeker om internationale bescherming verwacht mag worden. Doorheen uw verklaringen kiest u er doelbewust voor om mist te spuien. Zo werd u meermaals gevraagd duidelijkheid te scheppen inzake uw visum maar blijft u volhouden dit document via de officiële Spaanse kanalen verkregen te hebben (CGVS p. 4, 5). U stelt gedacht te hebben dat alles goed zou gaan bij aankomst omdat u een visum had en zou verbaasd geweest zijn dat u met een vals document reisde (CGVS p. 5, 7). Bovendien verklaart u tot op vandaag dat u dit document bij het Spaanse Consulaat verkreeg omdat uw moeder voor u een verblijfsvergunning op basis van gezinshereniging had aangevraagd. Voorgaande is niet ernstig daar er duidelijk vastgesteld werd dat uw visum vervalst werd (politieverslag Zaventem, verslag valse documenten) en dit document u dan ook onmogelijk door een officiële instantie kan uitgereikt zijn. Dat u bij aankomst verbaasd geweest zou zijn, kan bijgevolg geenszins overtuigen. Er werd u meermaals gevraagd duidelijkheid te scheppen inzake de wijze waarop u dit document heeft bekomen en werd hiertoe meermaals geconfronteerd (CGVS p. 4, 5) maar u kiest ervoor te volharden in uw verklaringen. Waar u weigert een duidelijk zicht te bieden op de omstandigheden van uw vertrek uit de Dominicaanse Republiek, biedt u evenmin een duidelijk zicht op de directe aanleiding ervan. Bijgevolg moet er vastgesteld worden dat u er doelbewust voor kiest de Belgische autoriteiten het zicht op de werkelijke omstandigheden van uw vlucht uit de Dominicaanse Republiek te ontnemen.

Verder stelt u dat u omwille van uw deelname aan protesten en de moord op twee vrienden, de Dominicaanse Republiek diende te verlaten (vragenlijst CGVS, 10/08/2021, vraag 5), CGVS p. 3, 5, 6, 7). U legt echter geen enkel document neer waarmee u uw verklaringen staft en uw vrees aantoonst (CGVS p. 3), hetgeen uw geloofwaardigheid geen goed doet. U stelt dat in de Dominicaanse Republiek alles werkt zonder documenten of rapporten (CGVS p. 3), hetgeen weinig ernstig is. Indien uw vrienden daadwerkelijk vermoord werden, zoals u beweert (CGVS p. 5), kan er echter wel degelijk een overlijdensakte, een krantenartikel of enig ander bewijs verwacht worden. Bovendien spreekt u zichzelf tegen. U verklaart dat u na de moord op uw twee vrienden, op 15 en op 30 juni 2021, besloot te vertrekken uit de Dominicaanse Republiek (CGVS p. 5). Later stelde u echter dat u op 4 juni 2021 stappen ondernam om uw land te verlaten onder meer omdat uw twee vrienden van u werden vermoord (CGVS p. 5). Met voorgaande verklaringen scheidt u geenszins een duidelijk en eenduidig beeld van uw vrees voor vervolging. Er kan immers aangenomen worden dat u de chronologie van de gebeurtenissen die ertoe geleid hebben dat u uw land van herkomst diende te verlaten, eenduidig kan situeren. Indien u daadwerkelijk op 4 juni 2021 actie ondernam om uw land te ontvluchten, kan een moord die op dat moment nog niet gebeurd was bezwaarlijk een rol spelen in uw besluit te vertrekken. Voorgaande vaststellingen, alsook het gegeven dat u er niet in slaagt eenduidig weer te geven wanneer u besloot te vertrekken en in welke omstandigheden, doen verder afbreuk aan het geloof in uw verklaringen.

Vervolgens moet erop gewezen worden dat uw houding in de Dominicaanse Republiek opmerkelijk genoemd mag worden in het licht van de door u verklaarde problemen. Zo zou u ondanks uw verklaringen dat u op 4 juni 2021 besloot het land te verlaten en ondanks de moorden op uw vrienden op 15 en 30 juni 2021, toch nog op 11 juli 2021 aan de Senaat gaan protesteren zijn (CGVS p. 6, 22). Indien u daadwerkelijk in het verleden problemen gehad zou hebben (CGVS p. 6, 13) kan er verwacht worden dat u zich gedeisd zou houden. Het gegeven dat u dit niet zou gedaan hebben, valt bezwaarlijk te rijmen met uw verklaarde vrees. Temeer omdat u stelde in de maand voorafgaand uw vertrek op 1 augustus, dichtbij huis bleef omdat u dacht dat de politie u aan het volgen was (CGVS p. 6) en verklaart dat u de straat niet kon opgaan op gaan omdat u anders gearresteerd zou worden (CGVS p. 6). Dat u dit dan klaarblijkelijk toch deed, doet afbreuk aan uw geloofwaardigheid. Voorts blijkt uit uw vliegticket, waarvan een kopie in uw dossier, dat u vanuit de luchthaven van Punta Cana, op twee uur rijden van Santo Domingo, bent vertrokken. Indien u zich daadwerkelijk diende schuil te houden, kan er niet begrepen worden dat u via een luchthaven op twee uur rijden van uw woonplaats, zou vertrekken wanneer u andere mogelijkheden dichtbij huis heeft. Bovendien moet erop gewezen worden dat indien de politie u daadwerkelijk zou zoeken of indien zij interesse in u hadden, zij u op diezelfde luchthaven bij de kraag konden vatten. Dit gebeurde echter niet (CGVS p. 7), hetgeen eens te meer afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Ten overvloede kan er niet begrepen worden waarom u verklaart omwille van uw aanwezigheid op protesten in de problemen zou komen daar u zelf stelt dat mensen in de Dominicaanse Republiek de vrijheid hebben om te protesteren en te zeggen wat ze willen (CGVS p. 20). U brengt geen elementen aan die kunnen verklaren waarom u gezien de door u geschetste context door uw deelname aan betogingen geïsoleerd zou worden. Het geheel van bovenstaande vaststellingen, brengt het geloof in uw verklaringen dan ook verder in het gedrang en zet uw verzoek om internationale bescherming verder op de helling.

De vaagheid van uw verklaringen alsook het door u verklaarde gedrag heeft eveneens een negatieve impact op het geloof dat u zich op straat begaf om zich over diverse thema's te laten horen (CGVS p. 15). Hoe dan ook moet erop gewezen worden dat ook hier niet geslaagd bent om uw activiteiten aannemelijk te maken. U verklaart deelgenomen te hebben aan protesten over pensioenen, de marcha negra, de marcha verde en de AFP (CGVS p. 22). Ook zou u deelgenomen aan een protest over abortus en een protest voor homoseksualiteit (CGVS p. 6, 14). U gevraagd naar de momenten waarop u bent gaan protesteren, komt u met slechts met een protest voor abortus in april 2021 en een protest voor homoseksualiteit in juli 2021 (CGVS p. 6, 14, 22). Voor het overige kan u niet vertellen wanneer u bent gaan protesteren (CGVS p. 22). Er kan nochtans van u verwacht worden dat u in staat bent om deze informatie weer te geven. Dat u dit niet kan, doet het geloof in uw verklaringen verder afbrokkelen.

Wat betreft uw politiek en maatschappelijk engagement bent u er evenmin in geslaagd aannemelijke verklaringen af te leggen. U tracht zichzelf neer te zetten als linkse activist (vragenlijst CGVS, vraag 5; CGVS p. 11) maar slaagt er niet in een gedegen kennis te presenteren. Gepolst naar de redenen voor uw keuze voor het linkse spectrum van het politieke landschap, komt u niet verder dan wat kritiek te spuien op de huidige regering om dan vervolgens de volledige politieke klasse over dezelfde kam te scheren (CGVS p. 11). Wanneer er gevraagd wordt of u kan toelichten wat het verschil tussen links en rechts in de politiek is, stelt u dat links zijn wil zeggen dat je niet gaat stemmen, en verandering vraagt via protesten (CGVS p. 12). Van enige diepgaande overtuiging of blijk van kennis over het politiek

spectrum kan dan ook bezwaarlijk gesproken worden. Bovendien zou u zich als linkse activist toch enigszins in het huidige beleid van de regering zou moeten kunnen vinden daar de huidige regeringspartij PRM louter een centrumlinkse afsplitsingspartij is van het door u genoemde linkse PRD (CGVS p. 12).

U slaagt er evenmin in om te overtuigen met uw motieven om te gaan protesteren. Zo mag het verbazen dat u zou meelopen in een pro-abortus protest, wanneer u blijkbaar van mening bent dat ervoor gezorgd moet worden dat een kind geboren wordt (CGVS p. 23). Klaarblijkelijk bent u ook niet op de hoogte van de problematiek waarover de recente protesten rond abortus draaide. Met name 'Las 3 causales', of de drie voorwaarden waarbinnen een abortus uitvoerbaar zou moeten worden in de Dominicaanse Republiek en waarop manifestanten aandringen bij de regering. U verwijst wel naar de term maar kan niet vertellen wat het juist inhoudt (CGVS p. 23). Indien u daadwerkelijk mee liep in de groene mars voor abortus (CGVS p. 14), eind april 2021, mag op zijn minst van u verwacht worden dat u dit zou weten. Daarnaast kan uw daadwerkelijke deelname aan pro-abortus betogingen, als iemand die zich duidelijk niet kan vinden in abortus, bezwaarlijk ernstig genomen worden.

Zo ook uw bewering dat u voor de vrijheden van homoseksuelen geprotesteerd zou hebben. In dit kader stelt u dat er geen vrijheden zijn voor homoseksuelen in de Dominicaanse Republiek (CGVS p. 14) en zag u een nood om hiervoor op straat te komen omdat homoseksualiteit als iets slechts wordt beschouwd en bent u van mening dat iedereen vrij moet zijn om te zijn wie hij is (CGVS p. 12). Zelf beweert u ook homoseksueel te zijn (CGVS p. 12). Echter blijkt u er merkwaardige opinies op na te houden voor iemand die staat op de vrijheden van homoseksuelen. Wanneer u gevraagd wordt welke problemen homoseksuelen hebben in de Dominicaanse Republiek, stelt u dat transseksuelen problemen hebben (CGVS p. 15). Gevraagd hoe die problemen zich vertalen in uw leven, stelt u 'normaal' te zijn omdat u geen veranderingen in uw lichaam heeft (CGVS p. 14). Voorts vervalt u in stereotypen aangaande de 'rol' van mensen in een homoseksuele relatie waarin u stelt dat u niet de 'lady' wil zijn maar wel de 'macho' in een relatie (CGVS p. 18). Gevraagd of er andere evenwichten in een homoseksuele relatie kunnen zijn antwoord u slechts misschien (CGVS, p.18). Geconfronteerd met de ongerijmdheid van uw cliché denken en uw protestactiviteiten voor de vrijheid van homoseksuelen, versterkt u de ongerijmdheid nog door te zeggen dat wat mensen doen om transseksueel te worden niet nodig is (CGVS p. 18). Bovendien stelt u problemen te hebben met transgenders daar een man een man hoort te zijn en een vrouw een vrouw moet zijn (CGVS p. 18). Ook stelt u dat er in een koppel altijd een vrouw en een man hoort te zijn (CGVS p. 18). U gaat verder met te stellen dat er bij homoseksualiteit een onevenwicht is (CGVS p. 18). Zelf zegt u niet uit de kast te willen komen omdat u een man bent (CGVS p. 19). Uit niets van voorgaande conservatieve kijk mag blijken dat u iemand bent die zich zou inzetten voor de vrijheden van homoseksuelen. Evenmin blijkt u op de hoogte van enige organisatie die zich in dat kader inzetten in Santo Domingo of waar homoseksuelen terecht kunnen voor vragen of om problemen te melden (CGVS p. 19, 21). U volgt het zelfs niet (CGVS p. 19) en blijkt niet te weten waar LGBT voor staat (CGVS p. 20). U stelt dat het iets te maken heeft met homoseksualiteit en religie, hetgeen volgens u hand in hand gaat (CGVS p. 20). Zelf van het Pride gebeuren in de Dominicaanse Republiek blijkt u niet te kunnen zeggen waar het over gaat en wat het belang ervan is (CGVS p. 20). Evenmin heeft u er ooit aan deelgenomen (CGVS p. 20), hetgeen wederom de wenkbrauwen doet fronsen daar de Pride toch gezien mag worden als een hoogmis binnen de LGBT gemeenschap en jaarlijks aandacht vraagt voor diverse problemen van de LGBT gemeenschap in een land. Ook in de Dominicaanse Republiek. Voorgaande verklaringen getuigen geenszins van een diepgeworteld maatschappelijk engagement voor de homoseksuele gemeenschap in de Dominicaanse Republiek. Bijgevolg kunnen uw verklaringen aangaande uw inzet voor de vrijheden van deze gemeenschap in uw land, niet gevolgd worden. Aldus kan er geen geloof gehecht worden aan de problemen die u hierdoor zou gehad hebben.

Wat betreft uw voorgehouden homoseksualiteit, bent u er evenmin in geslaagd om dit aannemelijk te maken. Zo moet er op gewezen worden dat u in wezen verklaart biseksueel te zijn (CGVS p. 17). Gelet op bovenstaande verklaringen aangaande uw visie op homoseksualiteit, mag het u niet verbazen dat er menig vraagteken geplaatst wordt bij de geloofwaardigheid van uw verklaarde geaardheid. Hoe dan ook, slaagt u er geenszins in om uiteen te zetten op welke wijze dat u zich bewust geworden bent van uw geaardheid. U beperkt zich tot te stellen dat u een ervaring heeft gehad met een man, waarop u dieper inging (CGVS p. 17). Voor het overige bouwde u beetje bij beetje ervaring op en had u dates, hetgeen u leuk vond (CGVS p. 17). Van een jongeman die tot het besef komt naast meisjes, ook op jongens te vallen, mag echter verwacht worden dat hij zijn ontbolstering als biseksueel grondig en op doorleefde wijze uiteen kan zetten. U doet dit echter niet en verschuilt zich achter een glimlach wanneer er u vragen in dit kader gesteld worden (CGVS p. 17, 18, 19). Gevraagd waarom u de hele tijd lacht,

stelt dat het persoonlijke onderwerpen zijn (CGVS 18). Er kan echter van u verwacht worden dat u bereid bent om met overheid waaraan u bescherming vraagt, open te spreken over uw achtergrond en uw problemen zodoende er een juiste beslissing genomen kan worden. Dat u dit niet nodig blijkt te vinden, doet eens te meer afbreuk aan het geloof in uw verklaringen en brokkelt uw geloofwaardigheid verder af. Wat er ook van zij, u verklaart nooit problemen in het kader van uw vermeende geaardheid gehad te hebben (CGVS p. 15), evenmin acht u het mogelijk in de toekomst problemen te krijgen (CGVS p. 20), daar u uw seksualiteit in alle discretie wenst te beleven en er niet mee naar buiten wil komen (CGVS p. 18, 20). Uit de beschikbare informatie blijkt hoe dan ook dat homoseksualiteit op zichzelf niet verboden is in de Dominicaanse Republiek. Het staat mensen vrij om hun seksualiteit te beleven. Hoewel er nog veel stappen voorwaarts genomen kunnen worden kan de LGBT gemeenschap wel degelijk op steun rekenen, ook in het parlement. Bijgevolg kan er redelijkerwijze van uitgegaan worden dat zelfs indien u zich in uw land zou uiten als homo- of biseksueel, u louter en alleen omwille van uw geaardheid, niet gevisieerd zult worden door uw autoriteiten en bij andere problemen omwille van uw geaardheid beroep kan doen op hun diensten indien dit nodig mocht zijn.

Ook uw these dat u gevaar loopt in de Dominicaanse Republiek daar er vrienden van u vermoord werden (CGVS p. 5, 6, 7, 9, 15, 20), kan niet gevolgd worden. Naast de vaststelling dat u geen enkel bewijs in dit kader voorlegt, blijkt uit uw verklaringen dat u niet weet wat reden voor hun moord is en u het mogelijk acht dat zij voor iets anders dan hun betrokkenheid in een protest vermoord kunnen zijn (CGVS p. 21, 22). Nergens uit uw verklaringen kan er concreet opgemaakt worden dat zij voor hun activiteiten om het leven werden gebracht. Er kan dan ook geenszins enig geloof aan uw blote bewering aangaande uw vrienden gehecht worden. Overigens heeft u zelf niet kunnen overtuigen daadwerkelijk een politiek activist te zijn, waardoor u mogelijks binnen de interesseboog van een of meerdere groeperingen kwam te liggen.

Tenslotte verklaart u ontelbare keren vastgehouden te zijn (vragenlijst CGVS, vraag 1) maar legt ook hier geen bewijs van neer. Bovendien blijkt u tijdens uw persoonlijk onderhoud het aantal keren wel degelijk te kunnen tellen en houdt u het op vier (CGVS p. 15, 16). Dat u helemaal niet zou weten wat de reden voor uw vasthoudingen zouden zijn, is weinig aannemelijk. Dat u helemaal niets heeft ondernomen naar aanleiding hiervan omdat u denk dat justitie niets zou doen, is weinig ernstig (CGVS p. 16). Nog minder is het gegeven dat u zich niet eens heeft geïnformeerd in dat kader omdat u er geen interesse in had en het alleen maar tijd en geld zou kosten (CGVS p. 16). Indien u daadwerkelijk op deze wijze getreiterd zou zijn, kan er verwacht worden dat u enige stap zou ondernemen. Bovendien valt uw houding waarbij u nog naar hartenlust zou zijn gaan protesteren bezwaarlijk gerijmd worden met bovenstaande ervaringen in een cel. Er kan verwacht worden dat u zich gedeisd zou houden en geenszins extra aandacht naar zich toe zou trekken. Bijgevolg slaagt u er niet in deze vasthoudingen aannemelijk te maken.

Het geheel van bovenstaande bevindingen noopt ertoe te besluiten dat er geen enkel geloof kan gehecht worden aan uw vluchtrelaas.

Volledigheidshalve moet er nog aan toegevoegd worden dat uw verklaringen aangaande het opbouwen van een betere economische situatie (CGVS p. 9) geen verband houdt met redenen die ressorteren onder de Vluchtelingenconventie die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Evenmin houdt dit enig verband met de criteria inzake subsidiaire bescherming. Uit uw verklaringen blijkt dat u een hoogopgeleide ondernemende jongeman bent, die in staat was een eigen kledingmerk uit te bouwen en tot een succes te maken (CGVS 9, 10). Tot op vandaag bent u ook nog steeds eigenaar van dit merk (CGVS p. 10). Daarnaast kon u rekenen op financiële steun van uw moeder, waarmee u de vaste kosten voor u en uw zus kon dekken (CGVS p. 11). Tenslotte woonde u in het eigendom van uw moeder, hetgeen tot op vandaag leegstaat (CGVS p. 6, 10). Nergens uit uw verklaringen kan blijken dat u bij een terugkeer naar de Dominicaanse Republiek in een precare situatie zou terechtkomen.

U heeft dan ook niet aannemelijk gemaakt dat er bij terugkeer naar de Dominicaanse Republiek in uw hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan, noch dat u in geval van terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Er moet nog toegevoegd worden dat uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie in de Dominicaanse Republiek dat het gros van het geweld dat in de Dominicaanse Republiek, de vorm

aanneemt van gemeenrechtelijke criminaliteit, gepleegd door individuele misdadigers of lokale bendes. Economische verrijking is hiervan het primaire doel. Het Commissariaat-generaal erkent dat er veel geweld van voornamelijk criminele aard is, doch benadrukt dat dit geweld geen uitstaans heeft met art. 48/4, § 2, c Vw. Voor de toepassing van dit wetsartikel is immers vereist dat er sprake is van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Het gemeenrechtelijk crimineel geweld in de Dominicaanse Republiek kadert evenwel niet in een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geviseerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. diefstal en losgeld). Het (crimineel) geweld in de Dominicaanse Republiek is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard. Het CGVS erkent dat corruptie een probleem kan zijn in de Dominicaanse Republiek. Echter moet er op gewezen worden dat sinds november 2021 de PEPCA (anti corruptie bureau) begonnen is met 'Operation Anti Pulp', waarmee het corruptie actief aanpakt en mensen in dit kader ook effectief berecht. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de Dominicaanse Republiek actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De documenten in uw bezit kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Uw paspoort, uw rijbewijs en uw identiteitskaart kunnen louter uw identiteit, nationaliteit en herkomst bevestigen. Uw vliegticket toont aan wanneer u de Dominicaanse Republiek verliet en geeft aan dat u als eindbestemming Spanje had.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat het beroep tegen deze beslissing overeenkomstig artikel 39/57, §1, 2e lid, 2° van de Vreemdelingenwet binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing dient te worden ingediend."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel, dat bestaat uit twee onderdelen, voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) en van de artikelen 22, 23, 24 e.v. van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2013/32/EU).

In het eerste onderdeel van het middel laat verzoeker het volgende gelden:

"Doordat, eerste onderdeel, verzoeker in feite geen recht op bijstand van een advocaat heeft kunnen genieten tijdens zijn persoonlijk onderhoud met de Protection Officer, of zelfs niet eens ter voorbereiding van dit onderhoud.

Terwijl dat verzoeker in het centrum Caricole er duidelijk vanuit ging dat hij gebruik kon maken van de bijstand van een pro deo advocaat, zoals dit hem werd aangeboden bij de aankomst in het centrum. Dat de huidige raadsman van verzoeker pas op 31 augustus 2021 door de moeder van verzoeker op de hoogte werd gesteld van de stand van zaken, i.e. op de dag dat de bestreden beslissing aan verzoeker werd betekend.

Dat op 31 augustus 2021 de raadsman van verzoeker een mail vertuurde naar de sociale dienst van het centrum met de vraag waarom hij niet tijdig werd ingelicht van zijn aanstelling voor verzoeker als pro deo advocaat.

Dat na bevraging moest blijken dat de sociale dienst van het centrum Caricole de aangestelde advocaat(vanuit de permanentie lijst) geheel niet heeft aangeschreven in verband met dit dossier, zodat laatste zijn tussenkomst niet kon manifesteren naar verzoeker en verwerende partij toe.

Tot op heden heeft de raadsman nog altijd geen uitleg mogen ontvangen over waar het precies misgelopen is wat de communicatie naar de aangestelde advocaat toe betreft.

Dat uit het gehoorverslag van verzoeker dd. 26 augustus 2021 wel kan worden afgeleid dat verwerende partij op de hoogte was de tussenkomst van een advocaat (p. 2 van het verslag: "Er is geen advocaat aanwezig. Die kan eventueel later nog aansluiten. Tijdens het persoonlijk onderhoud mag hij/zij in principe niet tussenkomen. Hij/zij heeft op het einde van het onderhoud wel de mogelijkheid om iets toe te voegen."

Dat het manifest is dat het recht dat verzoeker kan laten op gelden op bijstand van een advocaat ter voorbereiding van zijn aanvraag tot internationale bescherming alsook tijdens de behandeling ervan tijdens het persoonlijk onderhoud werd geschonden.

Dat de tussenkomst van de advocaat ook cruciaal had kunnen zijn toen verzoeker werd geconfronteerd met de bevinding van de douanediens dat de in zijn paspoort aangebracht visa vals werd bevonden.

De nuttige termijn om deze belissing van de Belgische douane autoriteiten in rechte aan te vechten was immers al lang verstreken toen de raadsman van verzoeker door de moeder van laatste op 31 augustus jl. voor het eerst werd gecontacteerd.

Dat met andere woorden verzoeker gedurende zijn ganse verblijf in het Transitcentrum vanaf zijn aankomst tot 31 augustus jl, van iedere juridische bijstand verstoken is gebleven.

Verzoeker begrijpt nog altijd niet hoe de Belgische autoriteiten zijn visum vals hebben kunnen verklaren niet verzoeker stelt zijn paspoort met visum op 18 mei 2021 in het bijzijn van zijn moeder rechtstreeks en persoonlijk in ontvangst te hebben genomen van de daartoe bevoegde ambtenaar op de ambassade van Spanje op de Dominikaanse Republiek.

Deze procedurele tekortkoming wordt nog verstrekt door wat sub onderdeel 2 van het middel wordt uiteengezet (cfr infra)"

In het tweede onderdeel van het middel betoogt verzoeker als volgt:

"Doordat, tweede onderdeel, verwerende partij ten onrechte besluit dat aan verzoeker geen specifieke steunaatregelen moeten worden verleend omdat zogenaamd kan worden aangenomen dat "in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat in de gegeven omstandigheden u kunt voldoen aan uw verplichtingen".

Dat verzoeker bij de aanvang van zijn gehoor duidelijk aangaf het mentaal moeilijk te hebben, dat hij depressief en nerveus was.

Dat verzoeker een twee jaar lange medicinale behandeling ondergaat om zijn depressiviteit te bestrijden.

Dit alles wordt zeer aannemelijk gemaakt door het feit dat verzoeker daartoe aangepaste medicatie inneemt sinds velen maanden; te weten olazapina en carbamazapina

Dat het ook moet opvallen dat de verklaringen die verzoeker aflegde tijdens zijn persoonlijk onderhoud toch minstens als zeer verwarrend voorkomen.

Daarbij genomen het feit dat verwerende partij zonder meer het persoonlijk onderhoud van verzoeker doorgang liet vinden zonder zich verder te bevragen omtrent de medische toestand van verzoeker en zonder zich af te vragen waarom er voor verzoeker geen advocaat aanwezig was tijdens het persoonlijk onderhoud (hoewel die wel degelijk door het centrum wel officieel was aangesteld en verzoeker hiervan op de hoogte werd gesteld)

Dat op grond van deze feiten verwerende partij niet kan stellen dat in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat de rechten van verzoeker gerespecteerd werden en dat verzoeker in de gegeven omstandigheden kon voldoen aan zijn verplichtingen.

Zodat op grond van het voorafgaande de bestreden beslissing dienst te worden nietigverklaard en verzoeker opnieuw dient te worden gehoord door verwerende partij in het bijzijn van zijn advocaat.

Dat het aangewezen voorkomt de bestreden beslissing nietig te verklaren en de zaak bijgevolg terug te sturen naar verwerende partij"

2.2. De stukken

2.2.1. Aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.2.2. Ter terechtzitting legt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota met correspondentie met de sociale dienst Caricole (stuk 1),

een medisch attest (stuk 2), een aanvraag om een visum gezinshereniging bij de Spaanse ambassade in Santo Domingo (stuk 3) en een document dat in de inventaris “Verzoeker afgesloten door moeder voor zoon/verzoeker” wordt genoemd (stuk 4) neer.

2.3. Beoordeling

2.3.1. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat (A) hij niet aannemelijk heeft gemaakt dat er bij terugkeer naar de Dominicaanse Republiek in zijn hoofde een vrees voor vervolging in de zin van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève) zou bestaan, noch dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet nu (i) geen enkel geloof kan worden gehecht aan zijn vluchtrelaas en (ii) zijn verklaringen over het opbouwen van een betere economische situatie geen verband houden met redenen die ressorteren onder het Verdrag van Genève en nergens uit zijn verklaringen kan blijken dat hij bij een terugkeer naar de Dominicaanse Republiek in een precare situatie zou terechtkomen, omdat (B) er voor burgers in de Dominicaanse Republiek actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict en omdat (C) de documenten in zijn bezit deze appreciatie niet kunnen wijzigen. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

Een schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

2.3.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart bij een terugkeer naar zijn land van herkomst, de Dominicaanse Republiek, te vrezen voor zijn leven omwille van zijn activiteiten bij een naamloze organisatie waarmee hij zou hebben deelgenomen aan protesten en waarvan twee leden – vrienden van hem – vermoord zouden zijn teruggevonden. Daarnaast verklaart verzoeker verschillende keren om een voor hem onbekende reden te zijn vastgehouden en dat zijn zoektocht naar werk moeizaam verliep. Verzoeker verklaart tevens biseksueel te zijn.

Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat hij niet aannemelijk heeft gemaakt dat er bij terugkeer naar de Dominicaanse Republiek in zijn hoofde een vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève zou bestaan, noch dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet daar (A) zijn verklaringen geenszins geloofwaardig worden geacht, nu (i) zijn verklaringen over zijn intentie en motieven om een verzoek om internationale bescherming in te dienen allerm minst wijzen op een gegronde vrees bij terugkeer, (ii) zijn houding jegens de autoriteiten aan wie hij bescherming vraagt in contrast staat met wat er van een verzoeker om internationale bescherming verwacht mag worden, (iii) hij geen enkel document neerlegt waarmee hij

zijn verklaringen staft en zijn vrees aantoonbaar en hij er niet in slaagt eenduidig weer te geven wanneer en in welke omstandigheden hij besloot te vertrekken, (iv) zijn houding in de Dominicaanse Republiek opmerkelijk genoemd mag worden in het licht van de door hem verklaarde problemen, (v) hij er niet in geslaagd is om zijn activiteiten aannemelijk te maken, (vi) hij er evenmin in geslaagd is aannemelijke verklaringen af te leggen over zijn politiek en maatschappelijk engagement, (vii) hij er evenmin in slaagt om te overtuigen met zijn motieven om te gaan protesteren, (viii) hij er evenmin in geslaagd is om zijn voorgehouden homoseksualiteit aannemelijk te maken en er bovendien redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat zelfs indien hij zich in zijn land zou uiten als homo- of biseksueel, hij louter en alleen omwille van zijn geaardheid niet gevisieerd zal worden door zijn autoriteiten en bij andere problemen omwille van zijn geaardheid beroep kan doen op hun diensten indien dit nodig mocht zijn, (ix) ook zijn these dat hij gevaar loopt in de Dominicaanse Republiek daar er vrienden van hem vermoord werden niet kan worden gevolgd en (x) hij er niet in slaagt aannemelijk te maken ontelbare keren vastgehouden te zijn, daar (B) zijn verklaringen over het opbouwen van een betere economische situatie geen verband houden met redenen die ressorteren onder het Verdrag van Genève en daar (C) de documenten in zijn bezit deze appreciatie niet kunnen wijzigen.

Hieruit blijkt dat de adjunct-commissaris-generaal het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op individuele wijze heeft onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven heeft uiteengezet waarop zij haar beslissing baseert. Te dezen onderneemt verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten. Het komt nochtans aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door zich louter te beperken tot het poneren van een vrees voor vervolging blijft verzoeker daartoe echter in gebreke.

Waar verzoeker in het eerste onderdeel van het enig middel laat gelden dat hij "*in feite geen recht op bijstand van een advocaat heeft kunnen genieten tijdens zijn persoonlijk onderhoud met de Protection Officer, of zelfs niet eens ter voorbereiding van dit onderhoud*", wordt erop gewezen dat uit het door hem geschonden geachte artikel 22.1 van de richtlijn 2013/32/EU blijkt dat verzoekers om internationale bescherming in de gelegenheid worden gesteld om op eigen kosten daadwerkelijk een juridische adviseur of andere raadsman die door het nationale recht als zodanig is erkend of toegelaten, in alle fasen van de procedure, ook na een negatieve beslissing, te raadplegen over met hun verzoek om internationale bescherming samenhangende aangelegenheden. Te dezen toont verzoeker evenwel niet aan dat hij hiertoe niet in de gelegenheid werd gesteld. Uit geen enkel stuk kan blijken dat verzoeker, die op 4 augustus 2021 internationale bescherming aanvraagde, de mogelijkheid werd ontzegd om een raadsman te contacteren voorafgaand aan zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS), dat op 26 augustus 2021 heeft plaatsgevonden en waarvoor hij op 17 augustus 2021 werd opgeroepen. Verzoeker voert aan dat zijn moeder zijn raadsman pas op 31 augustus 2021 heeft gecontacteerd. Hij licht evenwel niet toe waarom hijzelf of zijn moeder niet eerder een raadsman contacteerde. Uit het (onvolledige en selectieve) emailverkeer dat verzoeker bij zijn ter terechtzitting gevoegde aanvullende nota voegt (aanvullende nota verzoeker, stuk 1), kan blijken dat op 31 augustus 2021 aan de raadsman van verzoeker het dossier van verzoeker werd overgemaakt en dat de raadsman van verzoeker zich afvraagt waarom hij niet op de hoogte werd gebracht van zijn aanstelling. Hieruit kan evenwel niet blijken dat verzoeker niet in de gelegenheid werd gesteld om conform voornoemde bepaling een juridische adviseur of andere raadsman te raadplegen. De Raad voegt hieraan toe dat artikel 23.4, derde lid, van de richtlijn 2013/32/EU bepaalt dat onverminderd artikel 25.1, b), de afwezigheid van de juridische adviseur of andere raadsman de bevoegde autoriteit niet belet de verzoeker persoonlijk te horen. Een schending van de artikelen 22, 23, 24 e.v. van de richtlijn 2013/32/EU wordt dan ook niet aangetoond.

Waar verzoeker in het eerste middelonderdeel nog aanvoert dat de nuttige termijn om de beslissing van de Belgische douaneautoriteiten in rechte aan te vechten al lang was verstreken toen zijn raadsman door zijn moeder op 31 augustus voor het eerst werd gecontacteerd, is zijn grief niet gericht tegen (de motieven van) de thans bestreden beslissing en kan deze er ook geen afbreuk aan doen.

Door in het eerste middelonderdeel voorts te stellen nog altijd niet te begrijpen hoe de Belgische autoriteiten zijn visum vals hebben kunnen verklaren, weerlegt verzoeker de vaststellingen van de bestreden beslissing over het vervalste visum waarmee hij het Rijk trachtte binnen te komen, die steun vinden in de stukken van het administratief dossier, niet. Waar hij stelt dat hij zijn paspoort met visum op 18 mei 2021 in het bijzijn van zijn moeder rechtstreeks en persoonlijk in ontvangst heeft genomen van de daartoe bevoegde ambtenaar op de ambassade van Spanje op de Dominicaanse Republiek, beperkt hij zich tot een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van

bewijs. Zo verzoeker dit tracht aan te tonen aan de hand van de bij zijn ter terechtzitting neergelegde aanvullende nota gevoegde aanvraag om een visum gezinshereniging bij de Spaanse ambassade in Santo Domingo (aanvullende nota verzoeker, stuk 3) en het document dat in de inventaris "Verzoeker afgesloten door moeder voor zoon/verzoeker" wordt genoemd (aanvullende nota verzoeker, stuk 4), stelt de Raad vast dat deze stukken niet zijn voorzien van een voor eensluidend verklaarde vertaling conform artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: PR RvV) waardoor ze dan ook niet in overweging worden genomen.

Waar verzoeker in het tweede onderdeel van het enig middel laat gelden dat de adjunct-commissaris-generaal ten onrechte besluit dat hem geen specifieke steunmaatregelen moeten worden verleend, terwijl hij bij aanvang van zijn persoonlijk onderhoud had aangegeven dat hij het mentaal moeilijk had en dat hij depressief en nerveus was, beperkt hij zich tot een herhaling van zijn verklaringen en zijn eigen standpunt, zonder evenwel de concrete motieven van de bestreden beslissing hierover, met name dat hij niet aangeeft dat zijn depressieve of nerveuze staat zijn deelname aan de asielprocedure zou verhinderen en dit ook niet bij de Dienst Vreemdelingenzaken aanhaalde wanneer specifiek werd gevraagd naar elementen die het vertellen van zijn verhaal of deelname aan de procedure konden bemoeilijken, dat tijdens zijn persoonlijk onderhoud evenmin kon blijken dat hij omwille van deze problemen niet in staat zou zijn om de procedure te doorlopen en hij hier tijdens of na het gehoor evenmin gewag van heeft gemaakt en dat hem hoe dan ook de mogelijk werd geboden om een pauze te vragen indien hij het moeilijk zou hebben tijdens het onderhoud, doch hiervan geen gebruik maakte, te ontkrachten of te weerleggen of aan een inhoudelijke kritiek te onderwerpen.

Waar verzoeker aanvoert dat hij een twee jaar lange medicamenteuze behandeling ondergaat om zijn depressiviteit te bestrijden en reeds sinds vele maanden olazapina en carbamazapina inneemt, beperkt hij zich opnieuw tot een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Zo verzoeker dit tracht aan te tonen aan de hand van het bij zijn ter terechtzitting neergelegde aanvullende nota gevoegde medisch attest (aanvullende nota verzoeker, stuk 2), dient te worden vastgesteld dat dit stuk niet is voorzien van een voor eensluidend verklaarde vertaling conform artikel 8 van het PR RvV waardoor het dan ook niet in overweging wordt genomen. Bovendien laat verzoeker na *in concreto* toe te lichten welke bijzondere procedurele noden hij heeft en in welke steunmaatregelen het CGVS volgens hem diende te voorzien.

Verzoeker betoogt nog dat het ook moet opvallen dat de verklaringen die hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud aflegde toch minstens als zeer verwarrend voorkomen, doch hij laat na dit aan de hand van concrete voorbeelden toe te lichten. Aldus weerlegt verzoeker de vaststelling in de bestreden beslissing dat tijdens zijn persoonlijk onderhoud niet kon blijken dat hij omwille van zijn medische problemen niet in staat zou zijn om de procedure te doorlopen niet. Ook de Raad stelt vast dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker de logica en de inhoud van de vragen begreep en hierop steeds (beknopt) kon antwoorden.

Het betoog van verzoeker is niet dienstig om de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van zijn asielrelaas, te weerleggen of te ontkrachten. Het geheel van deze motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.3.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in de Dominicaanse Republiek.

2.3.3.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd werd dat geen enkel

geloof kan worden gehecht aan verzoekers vluchtrelaas en dat nergens uit zijn verklaringen kan blijken dat verzoeker bij een terugkeer naar de Dominicaanse Republiek in een precare situatie zou terechtkomen.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in de Dominicaanse Republiek zou hebben gekend.

2.3.3.3. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoeker de volgende motieven van de bestreden beslissing geheel onverlet laat:

“Er moet nog toegevoegd worden dat uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie in de Dominicaanse Republiek dat het gros van het geweld dat in de Dominicaanse Republiek, de vorm aanneemt van gemeenschappelijke criminaliteit, gepleegd door individuele misdadigers of lokale bendes. Economische verrijking is hiervan het primaire doel. Het Commissariaat-generaal erkent dat er veel geweld van voornamelijk criminele aard is, doch benadrukt dat dit geweld geen uitstaans heeft met art. 48/4, § 2, c Vw. Voor de toepassing van dit wetsartikel is immers vereist dat er sprake is van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Het gemeenschappelijk crimineel geweld in de Dominicaanse Republiek kadert evenwel niet in een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. diefstal en losgeld). Het (crimineel) geweld in de Dominicaanse Republiek is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard. Het CGVS erkent dat corruptie een probleem kan zijn in de Dominicaanse Republiek. Echter moet er op gewezen worden dat sinds november 2021 de PEPCA (anti corruptie bureau) begonnen is met ‘Operation Anti Pulp’, waarmee het corruptie actief aanpakt en mensen in dit kader ook effectief berecht. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de Dominicaanse Republiek actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.”

De voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoeker volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

2.3.3.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.4. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Hij toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.5. Waar verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de (adjunct-)commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig september tweeduizend eenentwintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

D. DE BRUYN